

NOVINE

Pobožen, družbeni, pismeni list za vogrske slovence.

PRIHÁJA VSAKO NEDELO.

Cena Novin je na leto:

Zema	3 K.
v Ameriko	6 K.
da naročnike Marijinoga lista, če se jih več na eden naslov pošila, doma	2 K.
v Ameriko vsakoml na njegov naslov	5 K.

Cena ednoga falata je domá za naročnike Marijinoga lista 4 filere, za nenaročnike 6 filerov.

Dobijo se
Novine, Marijin list i Kalendar Srca Jezušovoga pri
KLEKL JOŽEFI,
vpok. pleb. v Čerensovih,
Cseröld, Zalamegye. Naročnina i dopisi se tudi k tomi moro pošilati.

Cena Novin z Marijinim listom i Kalendarom Srca Jezušovoga v úp je na leto:

domá, če za več naročnikov na eden naslov se pošilajo	4 K.
če samo za ednoga	5 K.
v Ameriko vsakoml naročniki na njegov lasten naslov	8 K.

„Doli je selo možki gláv okoli pět jezér.“

— Ján. VI. —

Kakša vnožina! Pa so to samo možki. Kde so pa ešče deca, ženske, štere so tudi vsakojački bilé v toj vnožini! Pa vsi tej se nasitijo z petérih krúhov i dvej ribi. Doli so seli pa se njim je tak vidlo, ka bi to tak nájboše bilo vsikdár: dolisposesti pa se najesti brezi vsega trúda. Zátó so ga šteli za krála postaviti, samo ka je odišeo On, kí je vido njihova zemelska mišlenja.

Pa kelko lúdih jé zdaj tudi taksih, kí bi tak radi služili Bogi, či bi njim vsikdár zadosta krúha dao, pa vnogo zemlé pa peneze pa puno štalo i pune hlevé pa bi šče malo zažmíro, či bi oni samo edno, ali nájveč dvoje decé meli, ka se to bogástvo ne bi razdelilo nikdár! Kak bi pa ešče te zráseo v části, naj bi tak dao, ka bi bogat boter tudi samo edno hčér meo pa ednoga sinú, ka bi se te lahko naskríž oženila deca! Nišče ne bi Bogá rešo, ka ga ne bi za krála zébrali! Vsaki bi ga hválo, vsaki ga častio, vsi bi ga bránili proti húdobnim, dokeč se ne bi omámili od lastivne díke ino bogástva pa je ne bi napihnola lastivna gízda više bože části.

Samo ka ne vete, ka právi On? „Ženjam, kde sam ne sejao i vzemem, kam sam ne djao.“ Pa glejte, zdaj so takši časi. Zdaj Bog ne dáva, nego jemlé. Jemlé krúh, jemlé težáke, jemlé pomoč i podporo hiže, jemlé príliko zaslúžka, jemle ešče Ameriko, ár zdaj nanč tá nemre iti. Pa kda to vse jemlé,

te tisti, kí so ga hválili, ár njim je dao dobra, hrbet obráčajo njemi rekoč: „Zamán smo molili, za badav smo njemi služili, da nas li ne pomore!“ Pa v svojoj húdobiji pozábijo, ka so ne tak molili, kak on žele: „Skrbite se za králestvo nebesko ino ova se vam vsa dodájo“, nego njihova molitev je takša bíla, kak je onih, štéri so ga šteli za volo krúha za krála postaviti, od šterih sv. pismo právi, ka „njim je žalodec bog ino konec njihov je skvarjenjé.“

Pa zdaj vnogo drúgih tudi jé, kí samo za zemelski žitek molijo, nezna-joč, ka so vékše vrednosti, kak je té nevolen žitek! Prva naša skrb naj bode dúšá, za njov milošče dúši potrebne. Na veke nišče ne bode živo. Pa deněšnje dní smrt ogromno veliko žétvo má pa ne koga, kí bi nam znao povedati, kda de toj žétvi konec. Zátó se skrbimo za krúh, štéri na večni žitek hráni. Potrdimo v sebi i prosimo za drúge naše obilnost povnoženja nebeskoga krúha, božega návuka, vupanja, milošče, stera šo vsa bole potrebna onim, kí so dnes zdravi i vütro je že pokriva čarna mati zemla, kak dvojlivo zemelsko življenje, štéro prvo ali sledi miné. „Skrbite se za králestvo nebesko i ova vsa se vam dodájo.“

Bojna.

Preminoče dnéve so se srditi boji vršili. Napadali so većinoma rusi, ali vsepovsédi brez vékšega uspeha. Od nemicov so toti vzéli *Przasznysz* mesto nazaj i našim četam ne dopústili osvojitev *Stanislava*, ali zabraniti so pa

nikak nej mogli, ka bi naša vojska, čeravno nej dosta, nej napredúvala.

Zdaj je mir poprek na bojišči. V Kárpátah je spadno dva metra globoki sneg, ne more se vojskúvati. Razgléd je temen, ne dá se strelati. I dugši čas ostane brščas brez bojov, zato ka pride jug, poti se razmočijo, vodena do tla i ne de moči za prevážanje živeža i strliva.

Na francozkom bojišči je po francozkom napádi nástao znova boj samo okoli strelnih járkov. Če pár metrov strelnoga járka štéri dobi, je zmágao. Ali tei máli boji so bole srditi kak veliki i zahtevajo velike žrtve večkrat. Nemci so na priliko té dnéve više jezéro francozkih mrtvecov najšli na málom faláti. Pomali, ali vendar li idejo nemci naprej.

Od türskih bojov nikaj nej čüti. Kaže se na türki, ka je v balkanskih bojah zgübleno moč ešče nej dobo nazaj. Najvekše türske trdnjáve „Dardanelle“ zavezники močno obstrelávajo i zvünešnje zidovi so porúšeni. Ne se je pa posrečilo angležom i francozom vojáke na kopno spraviti, ár so je türki odbili i so mogli v čunaj nazaj na ladje svoje se potegnoli.

Vážnejša poročila zadnjih dnévov so sledeča:

Przasznysz je nazaj ruski. Mesto Przasznysz, šteroga so nemci zevzéli, so mogli rusom pústiti, ki so v velikoj prémoči vdrli na njé.

V županiji Sáros naše čete zmagovito napredújejo, ali boji so strahoviti i zgübe tudi nej mále.

Potoplene francozke ládje. Edna francozka ládja je zablodila. Mesto v Nieuporth je proti Ostende-i plavala. Moštvo je pijano bilo i ne znao, kaj delalo. Z Ostende-e so pa nemci ládjo obstrelávali, štéra se je vužgala i po-

tunila. — Edna druga francozka križarica je pa v *Dedeagač* pristanišči na nával prišla i dozdej so je nej mogli osloboditi.

Živež dobivamo. Z Rumunskoga i Bolgarskoga se vno go živeža vozi poleg najnovjše trgovinske pogodbe k nam i na Nemško. Anglija záto zobsotom zapira pot nemcom i nam, dobimo od drugod zadosta živeža.

Zevzete ruske postojanke. V Kárpátah so naše čete več ruskih postojank zevzete i vlovile 19 častnikov i dvejezero moštva.

Nemške zgube pri Mazurskih jezerah. Angleške novine poročajo, ka so nemci pri Mazurskih jezerah túdi 100 jezér lúdih zgúbili, nej samo rusi. Nemci nato odgovárjajo, ka istina, ka so velike zgube meli, ali zmágali so pa li i rusa z svoje domovine iztirali. Zgúbili so pa záto komaj šesti del, kak angleži poročajo.

Pri Grodno trdnjavi pred Varšavov so nemci vlovili 1800 rusov i odbili ruski napad.

Pri Verdun trdnjavi na Francozkom so nemci 256 francozov vlovili.

Potoplena nemška podmorska ládja. Angleži so potopili U. 8. nemško podmorsko ládjo. Moštvo je rešeno.

Ne ga krumpišov na nemškom. Z Berlina se poroča, ka je vlada odredila, naj vsaki notrijavi, keliko krumplov má od 50 kil više.

Amerika proti angležom. Amerikanska vlada je ostro prepovedala prevážanje strliva i kamenoga vogelja z Amerike v države se vojskúvajoče. Ki prelomi prepoved, bo ostro kaštigan.

Rusi plačujejo delo zevzétih, naj tei bole verno svoje posle opravljajo.

Naše vojno brodovje proti Črnogori. Naše vojne ladje so glavno prištanjšče Črnogore *Antivari* vkúp zostrelale. Pol mesta je vničeno. Králeski yacht (ládja) je potoplena i zgorelo je túdi skladališče, v šterom je bilo vno go živeža shranjenoga z Francozkoga správljenoga. Antivári je máli varašiček.

Obrežje Male Azije, štero je v türskih rokáj, so zavezniki obstrelávali, ali brez uspeha.

Velikanska podmorska ládja. Eden norveški mornarski stotnik je tak velikansko podmorsko ládjo vido na morji, ka de mogoča ešče vojne ládje napádati. Brščas je nemška bila.

Kitajsko i Japonsko sta se pogodile. Nevarnost boja je tak odstranjena. Kina dá japoncom v najem ali árendo na polotoki *Liaotung*, kak i poleg *Port-Arthur-a* i *Dalnys-a* ležéča i že dozdej najéto imánje duže na 99 let.

Grčka vlada je dolzahvalila. Venizelos, grčki ministerski predsednik, je z ministri svojimi dolzahvalo, ár je

kral ne odobrávao politiko vláde, štera je podpirala zaveznike proti nam.

Francozka vojska k Dardanelam. K türskim trdnjavam preváza 14 francozkih ladj 20 jezér vojske za napád Dardanel.

Belgijski králeski sin na bojišči. Leopold, 13 let star sin belgijskoga krala je stopo v vojsko. Oča ga je v strelnih járkah že predstavo svojim vojákom. Té je najstarejši sin.

Nevalána pogodba.

Vláda je za nevaláno povedala tisto pogodbo, poleg štere je što od februára 15-ga do 23-ga komi drugomi kukorico odao kak vládi, če jo je té te vládi tržo i jo do rok ešče nej dobo.

Ki bi záto v tom časi kakšemi agenti falej odao, kak od 27-do 30 koron i jo ešče nej prekdao njemi, jo je ne dužen; zadosta je, če kaporo, ali dobleno ceno dá nazaj, več je nej dužen. Kukorico pa lahko odá vládi za 27-do 30 koron do márciuša 15-ga. Zátem bo cena kukorice pá tak nizka, kak je prle bila od vláde določena.

Novi nábor (štelinga).

Vlada je odločila da moro v letah: 1873, 1874, 1875, 1876 i 1877 rojenih na nábor priti, ki so dozdej za nepripravne bili spoznání za vojáški stan.

Sem spádajo túdi tisti, ki so bili vojáki, ali do 1914. dec. 31-ga so oprošteni bilí od vojaščine; tei túdi more iti na štelingo.

Rávnotak so dužni se pred nábor postaviti v teh više dánih letah rojeni prišleki, ki so si že spravili domovinsko pravico.

Nábor se bo vršo od aprila 6-ga do mája 4-ga.

Pred nábor pozváni se moro pri občinskem poglavárstvu zglásiti do márciuša 18-ga.

Na nábor se pa odprávjajo pod ednim pazitelom i če se na železnici ali na ládji pelajo, v 3-em razredi se brezplačno vozijo.

Ki se z dobre vole ne bi zgláso pri nabori, se bo po sili tá spravo i bo kazni podvoržen, štera zna z dve letne voze státi.

Ne so dužni na nábor priti financje, obmejní redárje, železniški, poštni potrebni čestniki, na državnih ládjah slúžeči, težáki v rúdah, v šterih se kameno vogeljé kopa, težáki občinski i mestni, ali za vojsko odločeni od poglavárstva od vojáštva po iméni oprošteni, dúhovniki i profesorje dúhovniški.

Dužni so pa tei više imenúvani pred občinskim poglavárstvom to

svojo slúžbo posvedočiti, poleg štere so vojáštva rešeni.

Ne so dužni se na nabori prikazati očitno falingásti (slepi, hromi, itd) pa zdravniki i v pokoji stojéči vojáki, ki že penzijo vlečejo.

Dogodki iz boja.

Bojna zmena. Tam gori okoli Dukla sotine, kde že tak dugo skúšávajo rusi sebi pot predreti k nam, je bio eden máli oddelek našij vojákov, šteri so se junaško vojskúvali za vráta domovine. Ednoga dnéva je té oddelek mírno počívao v ednom doli pod sotinov, kda samo naednok grozna toča začne leteti ober njihovi jám z rususkih stroj-nibpusk. Dečki se spredrámijo pa eden stotnik dene: »Dečki, tej rusi so tam preveč prevzetni, šteri bi meo volo, ka bi njim malo čobe zatekno?« Hitro se jih je odglásilo dvakrát telko, kak jih je potrebno bilo. Z tej je stotnik vóprébrao polovico, štera se je na pot pripravila vdiljek po doláj gori na sledjen vrh pred ruse. Tam so se sposkrili do noči. Večer v temi so začnoli z snega dede réditi. Preci daleč ednoga od ovoga so jih osem napravili. Za vsakim se krilo trí lúdih. „Zdaj pa, kda de se začnolo svetiti, te vi tú na mesti strelali do slednje krugle i slednjega zdihláj“, je bila zapoved. „Tak bo,“ so odgovorili dečki. Ovi osemde-sét je po tom dale šlo nazáj doli v dol, pa okoli na strán rususke linije pa pomali po črevi gori med grmov-jom. Útro je napočilo pa kda so tej goriprišli so rusi pa njihovi snežni dedovje grozno strelanje meli že. Rusi so si rávno trí štúke správlali na breg, štere so naši v najvékšoj tihoti zav-zéli pa ruse odzaja napadnoli, pa so tak vlovili pétsto rusov, trí štúke pa šest strojnih pušk. Rusi so naime mislili, ka je celi polk naših prišeo proti njim.

Boj pa poganski missionje. Zdaj, ka je celi svet v orožjé stopo, se to na zvúnešnji missionaj túdi jáko pozna. Missionske novine nam pišejo, ka posebno francuski missionje dosta trpijo, ár so tam missionáre vse domo pozvali v boj. V Jeruzálemi so osem šol, semenišč i závodov mogli zapreti, ár so dúhovnicje, kí so tam včilí v boj pozváni domo. V Beyruti se je vseučelišče moglo zaprejtí. Jedina ládja morska je samo v Port Saidi 150 missionárov vzéla gori, ka so mogli iti domo. Pa je to po celom türskom tak. Z Afrike je včasi v začétki boja 102

„beli očov“ šlo domo. Pri spodnjem tóki Niluša je polovica missionárov moglo povržti svoja mesta. Z Ele „Slonokost“ zvánoga primorja je z 22 missionárov, 16 moglo iti v boj, túdi pūšpek je šo. V Dahomeyi so včasi na mesti mogli vsi missionárje v boj stopiti proti nemškim imánjom Afrike. Si lahko mislimo, ka z tej missionárov polovica ne príde nazáj na svoja mesta pa de vnoga mláda setva katoličanstva pá na duga leta mogla zapūščena biti, ár ne bode koga, ki bi na prázno njihovo mesto stopo ino nadaljávo z popunim vūpanjom začnjeno delo.

*

Ka je Amerika že vse zodála Angležom i Francuzom? Edne nemške Ameríkanske novine popišejo, ka je Schwab-ova fabrika v Suth-Bethlehem pa Union Metaile Cartrúdge Co že telko správil v Europo orožjá, ka ne mogoče v računih meti. Zvún toga živež, kobile, automobilje, zrakoplovi pa vse drúge potrebne stvári se správljajo tam odnet se našim neprijátelom na pomoč. Samo v decembri meseci so pripelali na morji 30.687 konjov, 9266 mezgov. Zrakoplovov šest celih pa deset ráznopobránih, ka naj nišče ne gučí telko. Automobilov 1279 prej, kak mauta vadlúje, liki na Francusko je z tej prišlo 969, na Angležko 850, v Kanado pa 128. To je pa malo več! Više edne millione dollárov vrednost orožjá, pa túdi za takšo šumo patronov, rávno za telko granáte pa šrapnele, 36 million fúntov pleja za závitja vojski v jámaj, za 3 i pol million dollárov poplatov za vojsko, za 3 million dollárov gúnje pa šče vnogo živeža, ka vse naši lúdjé pripravljajo tam za naše neprijátel! Lepo delo!

*

Meša v Kamenščici. Na Belgijskom so cerkve vse porúšene na tistom robu, kde se ešče držijo belgijci i zato so mogli sv. mešo v ednoj odprtoj kamenščici držati. Vojska je v globokoj pobožnosti poslúšala sv. meso. Viditi je bilo na vojákah, ka je je bojna na močno kršcansko čútenje okrepila.

*

Lepa vernost. Sluga ednoga nadporočnika, pa imeni Unsinn Jožef je pri Lublini odevdaro od svojega gospoda. Naj ga more gornajti, je pohodo celo krajino, je pogledno vsakoga mrtveca. I pri Krasniki je najšeo mrtvoga svojega gospoda. Kda ga je ová-
rao, kak da ne bi vervao svojim očem. Poslúšao je bitje srca gospodovoga. Je kaj v pamet vzeo, ali nej, je li celi dén od zajtra do večera tam klécao pri

svojem gospodi i ga būdio. Pa resan, proti večéri se je kázalo nikše znamenje, ka je gospod živ. Spravo ga zato na kola i ga odpelao v Rozwadow k zdravniku, ki je napol mrtvoga častnika otávo i v bolnišnico spravo. Žaistino lepa vernost toga slugo! Ali mogo je té gospod túdi dober biti do svojega sluga, ovak ne bi tak veren bio njemi. Kristušove jakosti, kak lepo cvetéle, v tom divjem bojnom časi!

*

Lepa smrt. Z Szatmára pišejo novine, ka je tam eden preisoski voják bio v bolnišnici opererani, ali rešiti so ga záto ne mogli. Na slednje je etak pravo: „Petéro decé povržem tú pá ženo. Škoda je povržti njé i mojih 9 plúgov zemlé. Ali vse edno je. Minolo je. Konec je tú. Kda merjém, naznanite to mojoj ženi pa me zdaj nihájte, ka se spovem, ár sam človek bio, grešen človek.“ Na to se je lepo spovedao ino mirno odišeo na ov svet čakati ženo i deco svojo.

Glási.

Ranjeci so znova prišli v Szombathely iz Miskolca, Moravskoga i naravnost iz bojišča. Prišlo jih je više 600 i so iz vseh narodnosti Austrije-vogrkoga.

Od zavitkov poslanih našim vojakom. Minister je odrédo, ka pošta ne sme sprejéti zavitkov, v šterih jé meso ali drúga skvarliva reč, če bi zavitek v 10 dnévah ne mogeo naslovljenomi do rok priti niti tiste ne sme sprejeti šteri so nej dobro správljeni.

Odrédo je nadale minister, ka če v tábori ne nájti tistoga, komi se živež pošle, se té razdeli med drúge, ne pošle, še pa nazáj. Novine, knjige ali drúge takše reči pa, če se ne morejo naslovljenom do rok dati i túdi nej nazáj poslati, se pošlejo v najbližanje bolnišnice ranjencom.

Ranjeni je poleg 134-ga popisa od zgúb Vajda Števan od Bedenika.

Zvedimo za preminjene vojáke. V Beči je nastánola edna pisárna (K. u. k. Kriegsarchiv, VII. Stiflgasse 2. Kriegsstatistisches Bureau Wien) štera vkúpspiše vse tiste vojáke, ki so na bojnom poli preminoli i njuva iména odpošle vojáskomi poveljništvi. Dombanski minister je zdaj odrédo ka vojásko poveljništvo je dužno pá iména preminjenih občinskomi poglavárstvi naznaniti. Odsehmo se záto pri notariuši tá iména nájdejo.

Nova vojáška pisárna v Soboti. V Soboti je za vojáško pisarno slúžila

dozdaj „óvoda“. Dombanski minister je zdaj odrédo, naj si vojásko poveljništvo drúgo hrambo išče za pisarno, ar je tá jedina obrambna šola za málo deco neobhodno potrebna.

Oproščen je vojáscine Luthár Števan, žižkovski učitel, dočasen školnik črensovski. Zrok je, ár je minister dovoló, ka se učitelje čarnovojniki, ki so zdaj sledkar postali vojáki, če sami vodijo šolo, pústijo domo. Odpústitev je pa samo dočasna.

Kukorični tolvajje so v Črensovcih v roke prišli. Več metrov zlúščene kukorice so najšli na marofi. Kocenjé (stučki) je bilo v en stári stúdenec nametano.

Ples i igra v posti. Z Pertoče nam glásijo od več stráni, ka je tam pri nikom Šomeni na máli fašenek celo noč bila igra z plesom i divjačina je ešče na drúgi dén nej mirúvala. Mi verjemo to, da več lúdj trdi. Odgovorimo pa tem posvetnjákomi i posvetnjákomi z rečmi svétoga pisma „Kak ovce bodo djáni v pekeo i smrt jih bo glodala“. (Ps. 48., 15.) „Naj se ne pregenejo, kak kamen“. (II. Mojz. 15.) Strašen smrten greh je v postnom časi, kda se obhája spomin na trpljenje našega miloga odkúpitelja, nedopúščeno posvetno razveseljávanje, kakše je ples i igra. Péta cerkvena zapoved nam to prepove. V tom žalostnom bojnom časi je pa hűdobija podvojena. Takša bo záto i kaštiga za nespokornike. Prekléti do v pékli vkúpstláčeni; i nigdár, na večne čase se ne do mogli plesálci z svojov nogov genoti tam bodo njim pa nogé jáko-jáko trűdne, poslúšali do pa mesto igre besno preklinjanje i obvűpni krič vso večnost. To je kaštiga, štera oskrunjalce postnoga časa čáka. Naj presodijo, če je vredno bilo edno noč besneti i zato vso večnost goreti i strašno trpeti?

— Veško poglavárstvo pa oprosimo, naj pozvedáva, je bila igra dovoljena od sodnije ali nej? I če nej, brez smilénja naj notriglasi prestopáče bože i svecke právde.

Njevka med strážari i ponočnjáki. Na Dolnoj Bistrici so srednji-bistričanci, dva moška i ništérni dečarec že prekpolnoči veliko kriko zagnali. Kda so je strážarje na réd i tihoto opominali, so se záčali strážarom conati, protiti, eden falot se je podstopo celo nož odpreti, ka bi ga v ednoga strážara porino. K sreči je strážar napád odbio. Goripozovémo občinsko poglavárstvo, štero je poleg dúšnevesti dužno právdo zdržati, naj na réd poberé 1) prestopáče právde, štera zapovedava nočno

tihoto, 2) štira bráni občinske službenike v njuvoj službi; i 3) štira krčmarom samo do določene vuri dovoli odprtitev krčmé.

Vogrsko pokopališče v Sibiriji. Iz *Obdovsk*, sibirskoga mesta piše eden vogrski zevzétnik, ka jih je tam več z Vogrskoga vlovleni i ka je ljudstvo jako smileno do njih, samo ka je preveliki mráz, šteroga ne more vsaki vódržati. Več jih je záto mrlo že tam od mraza, niki pa v betégi, šteroga so si na bojišči spravlli. Májo zato že vogrsko pokopališče v Sibiriji i so tak tužni, kda šteroga sem správijo, ka več vúr ne morejo od žalosti reči spregovoriti. — To nam túdi poročá té vlovlenec, ka so pét mesecov ne smeli pisati i ka duga pisma ne smejo pisati.

Kolera. V ednom tjédni meseca februára jih je v koléri 18 vleglo na Vogrskom.

Pohvaljeni naši dečki. Puhallo Pavel vojaški poveljnik 5-ga korpsa je pohvalo za volo junaštva dečke iz 48-ga polka v šterom največ naših dečkov i možov služí iz županije Zala. Toisto hvalo smo zvedeli túdi iz Kanizse, kde zdaj vadijo naše čarnovojnike, štiri so poleg poročila častnikov jako dobri strelci.

Cena kukorične mele v Županji Zala je 48 filerov po kili. Poleg ministerske odrédbe tá cena valá i za kašo pa gris iz kukorice.

Krumpline dá vláda za semen, 100 kil po 8 kor. zglásiti se trebe pri notariuši.

Vojáke pústijo domo na delo, štiri so nej na bojišči i tiste, štiri so bili ranjeni, ali obetežali, nej so se pa ešče popolnoma okrepili. Dopúst bo trpo samo 14 dni.

Prepovedani obisk. Prepovedano je vsakomi svoje poznance v tábori obiskati. Ne dobi zato nišče odsehmao na železnici takše kárte.

Podužano dovoljenjé. Trgovinski minister je podužao na edno leto dovoljenjé, štero je dáno bilo za volo povanja železnice v našem slovenskom kráji.

Fašenek je mino, njegove spáke so odišle, ali hüdobija nájde svoje potij túdi v bojnom i postnom vremeni. Z več mest nam jávijo, ka se kúri krádnejo, po drúgij občinaj so pá vnogi na sirmaški žensek meso lačni. Po mlinaj, kde se krüh i semen mele razvúzdani moški i dečki cela taborišča májo. Celo se zgodilo v ednoj vési, ka so trijé dečki z ednov deklov pri ker-

mini spáko delali. Dekle se pa vojskújejo za pisma vojákov pa idejo na bitje za njá. Občinska poglavárstva oponinamo na té napáke. Stráže naj ne spijo pa vsaki se naj nesmileno v boj pošle, ki si v takši časaj túdi nad božnijov tere glávo.

Dár sv. júrjanskih farnikov na sobočki Rdeči križ. Sledéči dári so dani do rok preč. g. sobočkoga ešpereša: Geder Jánoš 1 k, Kappel Ferenc 40 f, Benko Jožef 1 k, Hall Joanna 1.40 f, Sluga Jožef 40 f, Skledar Jánoš 40 f, Kanizsai Jánosa žena 1 k, Kornhäusler Jánoš 1 k, Godár Ferenc 1 k, Štesl András 1 k, N. N. 1 k, Rác Matjaš 40 f, Holzedl Mihal 1 k, Dopona Jožef 2 k, Šalamon András 1 k, Lang Jožef 2 k, Pflieger Jožef 2 k, Gombóc Ferenc 2.20 f, Unger János 1 k, Korc Ana 2 k, Sráčnjek Iván 2 k, Korc Jánoš 3 k, Korc Joanna 1 k, Prelec Jánoš 2 k, Korč Ferenc 1 k, Gaber Ferenc 1 k, Kováč Frigyes 1 k, Šbüll Žuža 3 k, Šinko Mihál 1 k, Marič Júri 1 k, Ferko Jánoš 1 k, Skledar Jánoš 1 k, Jug Števan 1 k, Marič Jožef 2 k, Lapoša Ferenc 1 k, Lapoša Mihal 1 k, Sluga Jožef 1 k, Unger Jánoš 1 k, Svetanič János 1 k, Lapoša János 2 k, Štoff Lovrenc 2 k, Hári Kata 1 k, Gombóc Ivan 1 k, Bertalanič Ágneš 1.20 f, Mencigár Jožef 2 k, Rigác Júri 2 k, Bertalanič András 1.60 f, Geder Júri 2 k, Máček Iván 1 k, Gombóc Jánoš 2 k, Šinko Jánoša žena 2 k, Lang Ana 1 k, Gombóc Jánoš 1 k, Hajdinják Júri 2 k, Rogán Ferenc 5 k, Lang Karol 1 k, Búček Franc 2 k, Pflieger Anton 2 k, Geder Števan 2 k, Knapp Agata 1 k, Kappel Frigyes 1 k, Geder Mihál 2 k, Kappel Franc 2 k, Tuba Leo 2 k, Geder Števan 2 k, Gáber Júri 2 k, Marič Franz 2 k, Lúlik Mihál 2 k, Túrha Števana žena 2 k, Vidonja Jožef 1 k, Pflieger Jánoš 5 k, Schadl János 2 k, Horvát Treza 1 k, Jauk Gottfrid 1 k, Gomboč András 1 k, Nemeš Števan 2 k, Bertalanič Mihal 2 k, Kanizsay Jánoš 2 k, Lang Mihal 2 k, Tiszay Ferenc 2 k, Vidonja Ferenc 1 k, Šinkó Ferenc 1 k, Pozvák Sándor 1 k, Šinko Jakob 1 k, Fickó Mihal 6 k, Mekiš János 3 k, Máček Miklóš 1 k, Buchmann András 5 k, Šbüll Jánoš 2 k, Wolf András 1 k, Halb Jánoša žena 1 k, Marič Ferenc 2 k, Búček Ferenc 2 k, Kornhäusler Jánoš 2 k, Nemeš Jožef 4 k, Bokán Júri 2 k, Kikéc Verona 2 k, Kránjec Treza 1 k, Búček Mária 2 k, Túrha Ferenc 1 k 60 f, Pflieger Jožef 3 k, Štesl Mihal 3 kile prosenoga pšena, Dopona Jožef 3 kile masti, Šalamon Júri 7 kil jábok, Sráčnjek Iván 4 glavé zelja, Hajdinják Jožefa žena 4 glavé,

Šinko Mihálya žena 4 glavé, Sráčnjek Peter 4 glavé zelja, Gombóc Ferenc 2 k, Gombóc Ferenc 2 kili súhíh sliv, Raffel Janoša žena 100 škate rib, Gedändvarska vés 150 kil. krumplov, 18 kil. graha, 55 kil. žita, 18 kil. pšenice, 25 kil. kukorice. (Dale pride.)

Pošta.

Kod. L. Tišina. Plačao si za odajo po falataj na január i február. Zvüntoga na celo leto za Fujs Apolonijo z Petánec, Marič Stefana i Vukan Mihála z Borejec, Kós Jánoša z Tropovec, Varga Alojza z Gradišča; na pol leta za: Bedič Franca z Žabjevési; i 70 fil. stároga duga za Marič Stefana z Borecej. Bog pláti vsem, tebi pa nájbóle za trüid. Naročniki Marijinoga lista za 4 fil. do-bijo novine. Pri g. plivanoši dobiš iména omih, ki so list naročili. Novin ti odsehmao samo 200 poslem. Teliko je zadosta. — *Luthár Jožef, Sebeborci.* Rojstno leto i mesto prle naznanite, ali pa pišite naravnoč na „Zászlóaljparancsnokság“ v Sopron, nego pridenite v pismi njegovoga oče i materé imé túdi. — *Magyar Ferenc, dovica, Večeslavci.* Zvedo do sem, ka je vaš mož spadno na Srbskom, vi pa dobite na dén 70 fil. podpore. To vam more dojtí. Če bi pa zaistino potrebüvali, se zglasite pri vašem g. plebanoši, na njuvo svedočanstvo dobite od nás túdi kakšo pomoč. — *Gašpar L. Žena.* Vaneča. Kda se je mož narodo? — *K. F. in Žena, Bákovci.* 6 K. na samostan sv. Drüžine sem dobo. Bog lepo palti. — *Sakovič Ivan, Zenkovci.* Peneze na polleta sem dobo. Bog plati. Odsehmao se moro edne novine dati túdi Schmiedlehneri. Novin ne pošilam na vaše ime zato ka ste tak prosili. Bog vam že plača vaš trüid. — *D. J. G.* Od toga zapájanja i oskrunjenja nedele, dajte glás vašim dühovnom pastírom. Oni je že na réd poberéjo. — *Ritlop Jožef, Bučkovci.* Franc Frass je mrtev. — *Horvát. Lipa.* Horvát Jožef kaprol, vaš sin je túdi mrtev. Srce Jezušovo naj njima bo večni pokoj. — *Heindler Ferenc, Kizdoblan.* Heindler Ferenc je vlovleni. Pozvedávajte za njim na že-dáni naslov. *Horvát Géze žena, Sebeborci.* Tvoj mož je ranjen i je správljen jan. 8-ga v Brünn, Garnizonsspital No. 5. Na té naslov njemi lehko pišeš. — *Forjan J. Večeslavci.* *Stojko Justina, Razkriž.* *Huszár Ján, žena, Bákovci.* *Žilavec Josefa, Skakovci.* *Trojnar Ivana žena, Lapičina.* *Vučko Janoša žena, Lipovci.* Od vaših dozday ešče ne prišo glás, da bi bili mrtvi ranjeni betežni ali vlvlení — *Ropoš Vendel, Pittsburg.* Gábor, brat živé. Njegov naslov je: 31. népfölkelő gyalogezred málhás-osztály. Tábori-posta 158. — *Režonja Treza, Renkovci.* Dajte glás kde i kda je mož rojen.